

นิทาน กระต่ายเหี่ยวเหื่อ

ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓
ท ๑.๑ ป.๓/๕

ชื่อ-นามสกุล

คำชี้แจง จงพิมพ์ตัวเลขลงในช่องหน้าเหตุการณ์เพื่อเรียงลำดับเหตุการณ์ในเรื่องให้ถูกต้อง

๑

มีจระเข้ตัวหนึ่งรู้ובายพอกระต่ายมาถึง แก่ล้งดำน้ำ กระต่ายตกลงน้ำและตกใจกลัว รีบตะเกียกตะกายขึ้นฝั่งเหื่อมาถึงกระต่ายวิ่งหนีไปไกลแล้ว

๒

กระต่ายเห็นว่าเหื่อหลับนึกโกรธที่ขอบจับกระต่ายกิน จึงถอนหญ้าเหี่ยวจุมกเหื่อ เหื่อตื่นและโกรธกระต่ายคำรามขู่ว่าจะจับกินจนทำให้กระต่ายวิ่งหนี แล้วเหื่อวิ่งไล่ตาม

๓

กระต่ายหลอกเหื่อว่ารังผึ้งคือ “ห้องของพระอินทร์” ใครได้ยินเสียงจะมีความสุขมาก จนเหื่อหลงเชื่อและขอตีห้องพระอินทร์

๔

กระต่ายหลอกเหื่อว่าขี้ควายคือ “ข้าวเหนียวเปียกพระอินทร์” ซึ่งพระอินทร์ให้กระต่ายเฝ้าไว้ห้ามให้ใครกิน จนเหื่อหลงเชื่อขอกิน

๕

เหื่อตีรังผึ้งหลังจากกระต่ายวิ่งและส่งสัญญาณตีได้ ผึ้งผึ้งต่อยหน้าตาเหื่อบวม เหื่อโกรธมากจึงวิ่งตามกระต่ายโดยเร็ว

๖

เหื่อกินขี้ควายหลังจากกระต่ายวิ่งและส่งสัญญาณกินได้ ขี้ควายเลอะเต็มหน้า เหื่อโกรธมากจึงวิ่งตามกระต่ายโดยเร็ว

๗

กระต่ายหลอกอุบายว่าพระอินทร์รับสั่งให้กระต่ายไปทำธุระอีกฝั่งแม่น้ำ จึงให้จระเข้เรียงแถวเป็นสะพาน ซึ่งจระเข้ทำตาม

